

ע"פ 7761/20 - עווד אבו פרג' נגד מנהל היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

בבית המשפט העליון

ע"פ 7761/20

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המערער: עווד אבו פרג'

נגד

המשיב: מנהל היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

ערעור על החלטות של בית המשפט המחוזי בחיפה
מיום 30.9.2020 ומיום 8.11.2020 בעפ"א
7308-01-20 שניתנו על ידי כבוד השופטת ת' שרון-
נתנאל; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המערער: עו"ד סאלח אבו חוסיין

בשם המשיב: עו"ד רינת חנוך

החלטה

1. ענייננו בשאלת סיווג הליך ערעורי זה, שהוגש נגד החלטות בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 30.9.2020 ומיום 8.11.2020, בעפ"א 7308-01-20 (השופטת ת' שרון נתנאל), אשר בגדרן נדחתה בקשת המערער לעיכוב ביצוע צו הריסה מינהלי.

2. ביום 28.1.2020 נדחה ערעור שהגיש של המערער, עווד אבו פרג', לבית המשפט המחוזי בחיפה, אשר הוגש על פסק הדין של בית משפט השלום מיום 26.12.2019, בעפ"א 7308-01-20 (השופטת ת' שרון נתנאל). בפסק

הדין נדחתה בקשת עווד לביטול צו הריסה מינהלי שהוציא המשיב, מנהל מחוז חיפה של היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבנייה במשרד האוצר, להריסת מבנה שהחל עווד לבנות בחלקה 22, גוש 12171, המצוי בגבולות הרשות המקומית ערערה. לצד דחיית הערעור לגופו, והקביעה כי צו ההריסה יעמוד על כנו, הגיע בית המשפט המחוזי לכלל מסקנה כי יש לעכב את ביצוע צו ההריסה למשך 6 חודשים. זאת, נוכח התנגדות שהגיש עווד לוועדת המשנה להתנגדויות בוועדה המחוזית (להלן: ועדת המשנה), בעניין הליכי תכנון ובניה ברשות המקומית, אשר לשיטתו יש בהם כדי להכשיר את הבניה הלא-חוקית.

3. משהדין בהתנגדותו התעכב, פנה עווד בבקשה להארכת המועד לביצוע צו ההריסה, מספר פעמים, ובית המשפט המחוזי נעתר לבקשותיו. לבסוף, ביום 2.9.2020 דחתה ועדת המשנה את התנגדותו של עווד. עווד סרב להשלים גם עם החלטה זו, ופנה ליו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, בבקשה ליתן לו רשות לערור עליה. בהמשך, פנה עווד פעם נוספת לבית המשפט המחוזי, וביקש להאריך את עיכוב הביצוע. בית המשפט המחוזי דחה בקשה זו בהחלטה מיום 30.9.2020. נקבע, כי עיכוב הביצוע ניתן עם דחיית הערעור, עד אשר יוכרע גורלה של ההתנגדות שהגיש עווד, ולא עד אשר ימוצו מלוא ההליכים במישור התכנוני. כמו כן הוטעם, כי ההארכות החוזרות ונשנות לעיכוב ביצוע צו ההריסה, עד אותו שלב, ניתנו לפני משורת הדין, על מנת שלא תסוכל התכלית המקורית שלשמה ניתן. עתה, משנדחתה התנגדותו של עווד, ומשכלל טענותיו נוגעות, הלכה למעשה, להמשך מיצוי הליכים במישור התכנוני, שאינם נוגעים עוד לאותה התנגדות, אין מקום להמשיך ולהאריך את עיכוב ביצוע צו ההריסה. מטעמים דומים דחה בית המשפט המחוזי ביום 8.11.2020 בקשה נוספת שהגיש עווד, להארכת עיכוב ביצוע צו ההריסה, הפעם נוכח עתירה מנהלית שהגיש, וכן בשל הליכים שנקטה הרשות המקומית במישור התכנוני.

4. על החלטות אלה הוגש ההליך דנן, שאותו הגיש עווד כהודעת ערעור, בסברו כי נתונה לו זכות להגישו, ובה נטען כי יש לבטל את החלטות בית המשפט המחוזי, ולהורות על הארכת תוקף עיכוב ביצוע צו ההריסה. בד בבד עם הגשת הודעת הערעור, הגיש עווד גם בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, עד אשר יוכרע ההליך העיקרי דנן. בתגובתו לבקשה לעיכוב הביצוע, טוען המשיב כי לא היה מקום להגשת ההליך כערעור בזכות. לטענתו, הסיווג המתאים להליך זה הוא 'בקשת רשות ערעור'. המשיב מפנה לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק), שממנו עולה כי ההחלטות בענייננו ניתנו לגבי בקשות "לעיכוב הביצוע... בעניין צו שניתן לגבי פסק דין סופי", ומכאן שהערעור עליהן הוא ברשות בלבד (סעיפים 254(א)(1) ו-254(ט) לחוק).

5. בעקבות זאת, הוריתי לעווד להגיב לטענה זו. בתגובתו עומד עווד על כך שהחלטות בית המשפט המחוזי ניתנו לגבי בקשות לעיכוב ביצוע צו ההריסה, ולא בעניין בקשות לביטול צו ההריסה עצמו. לשיטתו, סעיף 254ט לחוק חל במצב דברים שבו הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה יחד עם בקשה לביטול. מכאן שאיננו נכנסים בגדרו, ונתונה לו זכות ערעור נגד החלטות אלה. לחלופין, ככל שתידחה עמדתו, מבקש עווד כי נראה את הודעת הערעור שהגיש כ'בקשה למתן רשות ערעור'.

6. לאחר עיון בטענות הצדדים לעניין סיווג ההליך, מזה ומזה, שוכנעתי כי סיווג המתאים של ההליך דנן הוא 'בקשת רשות ערעור'. כטענת המשיב, המחוקק מבחין בין בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה מנהלי שהוגשה בד בבד עם הגשת בקשה לביטול, או בד בבד עם הגשת ערעור על פסק דין שבו נדחתה בקשה לביטול; לבין בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה "סופי", במובן זה שבעת הגשת הבקשה לעיכוב ביצוע אין עוד הליך תלוי ועומד שבו נטען נגד תוקפו. בקשה לעיכוב ביצוע מן הסוג הראשון – תידון לפי סעיף 254ח לחוק; ובקשה לעיכוב ביצוע מן הסוג השני – תידון לפי סעיף 254ט לחוק (רע"פ 7590/20 ח'אלסנ' מדינת ישראל (עירייתירושלים), פסקה 6 (18.11.2020)). על החלטה בבקשה

לעיכוב לביצוע הנדונה לפי סעיף 254ט לחוק - ניתן לערער ברשות בלבד (סעיף 254ט(ט) לחוק).

7. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שלאחר שהכריע בית המשפט המחוזי בערעור, לא קיים עוד הליך תלוי ועומד, שבו נטען נגד תוקפו של צו ההריסה. מכאן שעסקין בצו הריסה סופי, הבא בגדרי סעיף 254ט, אשר זכות הערעור עליו טעונה רשות (סעיף 254ט(ט) לחוק).

8. הנה כי כן, האפשרות להשיג על החלטות בית המשפט המחוזי בענייננו היא ברשות בלבד. בנסיבות אלה, לא ניתן להעתר לבקשתו של עווד, כי נסתפק בסיווג מחדש של הודעת הערעור שהגיש כ'בקשה למתן רשות ערעור', ואין מנוס ממחיקת ההליך (ראו: ע"א 10152/07 פדידהנ' רפאלי, פסק דינו של השופט (כתוארו אז) א' גרוניס (15.12.2010); ע"א 9579/17 פלונינ' פלונית (29.5.2019); חמין-נוןטלחבקינהערעורהאזרחי 253-252 (מהדורהשלישית, 2012)).

9. אשר על כן, דין 'הערעור' למחיקה על הסף, והוא נמחק בזאת. נוכח תוצאה זו, מתייתרת מאליה הבקשה לעיכוב הביצוע, שהוגשה בד בבד עם הליך זה, והיא נמחקת בזאת.

ניתנה היום, ט"ז בכסלו התשפ"א (2.12.2020).

ש ו פ ט